

Vejstrup: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at man vedtager det foreliggende Lovforslag i uforandret Skikkelse. De Forhold, under hvilke vi lever i Øjeblikket, er af den Beskaffenhed, at det efter min Mening er nødvendigt at have denne Ventil indenfor vor kommunale Skattelovgivning. Selv om det muligvis er rigtigt, at den bestaaende Lov ikke har fundet Anvendelse i nogen stor Udstrækning, har den maaske dog paa sin Maade gjort overordentlig megen Nytte. Jeg forstaar overhovedet ikke den Betænkelighed, som er kommet til Orde fra ærede Medlemmers Side saavel indenfor det konservative Folkeparti som indenfor Venstre, idet de har udtalt sig for, at man skulde udskyde den § 2, som er indsat af Folketinget. Der sker jo ikke andet — deri har det ærede Medlem (Bramsnæs), som talte for Socialdemokraterne, fuldkommen Ret — end dette, at enkelte Skatteydere, som har svært ved at betale deres Skatter, faar dem eftergivet, hvorefter Beløbet paalignes andre, som har bedre Raad, og efter min Mening kan der ikke med Rette indvendes noget herimod.

Formanden: Det ærede 8de landstingsvalgte Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Jensen: Der er af to ærede Talere blevet sagt, at det maaske vilde være heldigt at faa den omhandlede Bestemmelse ind i Loven, fordi Grunden til, at Loven ikke er anvendt i større Udstrækning, netop skulde være den, at den medførte økonomisk Risiko for Kommunerne. Jeg tror ikke, at det er Grunden, jeg tror, at Grunden er den, at man har indset, at der ikke var nogen Nødvendighed for denne Lov. Der er i en Mængde Kommuner ikke sket Henvendelse fra Skatteyderne om at faa Loven anvendt. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Loven er anvendt, skal jeg sige, at det kan neppe være vanskeligt at faa det oplyst, der behøves ikke Detail-Oplysninger, man behøver blot at spørge Kommunerne, om de har anvendt den gamle Lov eller ikke. Det kunde være af Interesse at faa oplyst, hvor mange Kommuner der har anvendt den gældende Lov.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) undrede sig over, at jeg i Folketinget havde kunnet modtage Forslaget om § 2. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem dermed vilde udtale,

at det maatte være ham og hans Parti og dette høje Ting, som havde Privilegium paa at stille Forslag om Ændringer i de Lovforslag, som fremsættes, og at man ikke fra anden Side havde en tilsvarende Ret. Jeg kan dog ikke tro det, det ærede Medlem ved jo, at alle Partier i begge Ting har Ret til at stille Forslag om Ændringer i Lovforslag, og det maaske være Ministerens Opgave at modtage saadanne Forslag, som falder sammen med hans Overbevisning om, hvad der bør eller kan imødekommes paa det paagældende Omraade. I dette Tilfælde udtryktes der fra Socialdemokraternes Side Ønske om en Tilføjelse til Lovforslaget, som var i Overensstemmelse med, hvad jeg haade i Tale og ved Forslag har udtalt efter min Mening var rigtigt, og jeg fandt det derfor naturligt at modtage dette Forslag og gøre et Forsøg paa, om ikke dette høje Ting nu vilde vise sig velvilligt overfor det. Jeg er nemlig af den Opfattelse, at det er forstandigt at vise rimelig Imødekommen overfor rimelige Ønsker, og jeg tror, at den ærede Ordfører og dette Ting vil gøre Ret i ikke at afvise rimelige Ønsker, men at samle sine Kræfter til at yde Modstand, hvis der i disse Tider skulde komme urimelige og ubillige Fordringer frem. Det her foreslaaede er jo dog i og for sig en saa naturlig Ting og oven i Købet stemmende med, hvad dette Ting i saa høj Grad anser for at være god Statsøkonomi og Kommuneøkonomi, nemlig at give Kommunerne Lejlighed til indenfor det samme Aar at faa Mulighed for at skaffe Indtægt til Erstatning for den Udgift, som man tillader dem at afholde. Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds mente, at det var overflødigt at give denne Adgang, fordi der i Virkeligheden, da Ligningen lagdes, var blevet taget fuldt ud Hensyn til de særlige Forhold, under hvilke vi lever. Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) har jo allerede gjort opmærksom paa, at Lovforslaget kan betragtes som et almindeligt og af Tiden nødvendiggjort Tillæg til hele vor kommunale Skattelovgivning. Men dernæst skal jeg overfor det ærede Medlems særlige Betragtninger anføre, at der kan være taget fuldt ud Hensyn til de overordentlige Forhold, den Gang Ligningen blev lagt, og alligevel kan der nu være god Anvendelse for § 1 og derefter ogsaa for § 2. Der kan være Dele af Befolkningen, erhvervsdrivende, hvis Forretning, da Ligningen lagdes, gik ganske naturligt og skaffede dem det fornødne Underhold, men i Tidens Løb er der for deres Vedkommende indtraadt Vanskeligheder,